

מ"ת 51328/05/20 - פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נגד שלמה אברג'יל

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 51328-05-20 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ' אברג'יל(עציר)

תיק חיצוני: 237689/2020

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיא

מבקשת פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

נגד

משיב שלמה אברג'יל

החלטה

בקשה להורות על חילוט זמני בהתאם לסעיף 36א(א)(1) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן - פקודת הסמים).

העובדות וההליכים

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של החזקת סם שלא לשימוש עצמי בלבד, לפי סעיף 7א(א)+(ג) לפקודת הסמים וכן הפרעה לשוטרי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז-1977. בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 12.5.20, במסגרת ביצוע צו חיפוש, הבחינו שוטרים במשיב רוכב במהירות על אופנוע. הדבר עורר את חשדם ולכן סימנו לו לעצור. המשיב ניסה להימלט וכאשר נעצר, בסופו של דבר, נמצאה בחיפוש שנערך על גופו אריזה עטופה ובה 499 טבליות סם מסוג MDMA, אותם החזיק שלא לשימוש עצמי בלבד. כן החזיק המשיב על גופו כסף מזומן בסך של 3,500 ₪.

2. בד בבד הוגשה אף בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

3. בנוסף, הוגשה בקשה לחילוט זמני של רכוש, כמפורט בנספח א' לבקשה, והוא: שני רכבים מסוג אאודי ופורד; אופנוע; כסף מזומן ושני טלפונים ניידים שנתפסו ברשות המשיב; וכן שלושה חשבונות בנק, שניים על שם המשיב ואחד על שם זוגתו.

4. אציין כבר עתה כי ביחס לרכב הפורד הגישה ביום 28.6.20 חברת מימון ישיר בע"מ (להלן - מימון ישיר) בקשה "לשחרור רכב תפוס". בבקשה צוין כי היא בעלת משכון רשום על רכב הפורד, וזאת בעקבות הלוואה שהעניקה למשיב. צוין כי ערכו של הרכב נמוך מסך של 201,000 ₪ (שהוא המחיר הנקוב במחירון לוי יצחק) בעוד שגובה החוב המובטח באמצעות המשכון עולה על סכום זה. צוין כי רשם הוצל"פ מינה כונס על הרכב, והמכירה לא צפויה אפוא לכסות את סכום החוב המובטח במשכון. מימון ישיר התחייבה כי בכל מקרה לא תשיב הרכב לידי המשיב במסגרת הסדר

כלשהו, ללא אישור המבקשת.

5. המבקשת השיבה לבקשה זו והפנתה תשומת לב חברת מימון ישיר כי הרכב טרם נתפס והיא אינה יודעת את מיקומו. עם זאת, צוין כי במקרה זה המבקשת אינה עומדת על חילוט הרכב באמצעותה והיא "תקבל את החלטת רשם ההוצאה לפועל מתאריך 17.6.20 לפיה מונה כונס". כן צוין שהסכמה זו כפופה להעברת יתרת התמורה לקרן החילוט, לאחר פירעון החוב כלפי חברת מימון ישיר והוצאות ההליך, וכי באם חברת מימון ישיר תוותר על זכותה למימוש הרכב, היא עומדת על זכותה לתפוס אותו בעצמה.

6. עוד אציין כי ביום 31.5.20 הגיעו הצדדים להסכמה (לרבות בשם אשת המשיב) לפיה חשבון העו"ש של אשת המשיב ישוחרר (בתנאי מסוים) ואילו תכנית החיסכון המצויה בו תוותר תחת צו ההקפאה.

7. ביום 5.7.20 ניתנה על ידי החלטה בבקשה למעצרו של המשיב, במסגרתה קבעתי קיומן של ראיות לכאורה. ביחס לבקשה לחילוט זמני, הרי שהדיון בה נדחה מעת לעת לבקשת הצדדים וכן מטעמים אחרים. בסופו של דבר, ביקשו הצדדים לקיים בה דיון וכך נעשה ביום 9.12.20. הודעה על הבקשה והדיון נמסרה לטוענים אפשריים לרכוש, אך זולת חברת מימון ישיר והמשיב, איש לא התייצב לדיון ולא הגיש תגובה לבקשה, חרף זכותם לעשות כן (בש"פ 6159/01 אבו יונס נ' מדינת ישראל (8.10.2001)).

8. המשיב הגיש תצהיר ונחקר בחקירה נגדית. הצדדים סיכמו טענותיהם בכתב. בהמשך ביקשו הצדדים לעכב מתן ההחלטה לאור קיומו של משא ומתן בתיק העיקרי, אך ביום 11.1.21 ביקשה המאשימה שתינתן החלטה בנושא החילוט הזמני.

9. לא אפרט בשלב זה את הראיות וטענות הצדדים במלואן והדבר ייעשה במהלך הדיון. עם זאת, אציין כבר עתה כי טענת המשיב היא שהרכבים נרכשו באמצעות נטילת הלוואות מבנק וחברת מימון ישיר, אשר הוחזרו בתשלומים חודשים מכספי משכורת. משכך, התנגד המשיב לתפיסת רכב האאודי, אך הסכים להמשך איסור דיספוזיציה הקיים לגביו. ביחס לרכב הפורד, צוין כי הוא "ירד מהכביש" לפני כשנתיים ולא ניתנה עמדה ברורה ביחס לשאלה אם קיימת הסכמה לבקשה, או שמא התנגדות. עוד אציין כי ביחס ליתר הרכוש, הודיע המשיב כי הוא מסכים להמשך תפיסת האופנוע, הכסף והטלפונים, וכן להמשך הקפאת שני חשבונות הבנק הרשומים על שמו. ביחס לחשבון הבנק הרשום על שם רעייתו, טען המשיב שלא קיימת סמכות לעשות כן.

המסגרת הנורמטיבית

10. סעיף 36 לפקודת הסמים, הדין בחילוט זמני, קובע כך:

"הוגש כתב אישום או הוגשה בקשה לחילוט אזרחי, רשאי בית המשפט, על פי בקשה חתומה בידי פרקליט מחוז המפרטת את הרכוש שאת חילוטו מבקשים, לתת צו זמני בדבר - מתן ערבויות מטעם הנאשם, או אדם אחר המחזיק ברכוש, צוי מניעה, צוי עיקול או הוראות בדבר צעדים אחרים שיבטיחו את האפשרות של מימוש החילוט, לרבות הוראות לאפטרופוס הכללי או לאדם אחר בדבר ניהול זמני של הרכוש..."

11. צו חילוט זמני נועד "לשרת את הצו הסופי" (ע"פ 8312/17 **ברהמי בנימין נ' מדינת ישראל** (17.4.2018)). תכליתו היא להבטיח את מימוש פסק הדין בהליך העיקרי, ככל שיוחלט על חילוט רכוש של הנאשם. במובן זה, מדובר בסעד הדומה לסעד זמני אזרחי שבא להבטיח את מימוש פסק הדין (ע"פ 6145/15 **רונאל פישר נ' מדינת ישראל** (25.10.2015)). בפסיקה נקבע כי על מנת להורות על חילוט זמני של רכוש "נדרש בית המשפט לבחון אם קיימת תשתית ראייתית לכאורית מספקת, במובן זה שהראיות לכאורה מקימות סיכוי סביר להרשעה, שבעקבותיה ניתן יהיה להורות על חילוט רכוש של הנאשם" (בש"פ 9222/20 **רמי כהן נ' מדינת ישראל** (4.1.2021); להלן **עניין כהן**). כן נקבע כי "בקשת הסעד הזמני נדרשת לעמוד בדרישת המידתיות, קרי, יש להקדים ולנקוט באמצעים חלופיים לתפיסת רכוש של הנאשם ולהבטחת האפשרות לחלטו בתום ההליך הפלילי, אם יורשע, אשר פגיעתם בקניינו פחותה בהשוואה לסעד של סעד זמני לחילוט רכוש" (**עניין כהן**). הטעם לכך הוא שבשלב זה נהנה הנאשם מחזקת החפות, וכן בשל הפגיעה בזכות הקניין. בעניין המידתיות הפנתה הפסיקה גם לסדר בו מופיעים הסעדים שרשאי בית המשפט להעניק במסגרת בקשה לחילוט זמני, המעיד על הצורך בבחינת אמצעי קל יותר לצורך השגת התכלית. ראו:

"לא בכדי נקבע בסעיף 36(א) כי הצו הזמני שבית-המשפט רשאי לתת בעניין זה הוא למתן ערבויות, צווי מניעה, צווי עיקול או הוראות בדבר צעדים אחרים שיבטיחו את האפשרות של מימוש החילוט. לא בהכרח יש לנקוט את הדרכים הנ"ל לפי סדרן, אולם בסדר הבאתן יש אינדיקציה למידתיות שאותה ראה המחוקק לנגד עיניו. הפגיעה ברכוש של אדם על-ידי נטילתו ממנו, על-מנת להבטיח אפשרות חילוט בעתיד היא פגיעה ברכוש ובקניינו ולפיכך יש לנקוט אותה רק כאמצעי אחרון ובהיעדר אמצעים חלופיים להבטחת אותה תכלית. כך יש לעשות בהשראת חוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו וכך יש לעשות על-פי עקרון המידתיות המקובל עלינו" (בש"פ 7715/97 **חג'ג' נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(1) 14 (1998)).

מן הכלל אל הפרט

12. כאמור, בעניינו של המשיב נקבעו קיומן של ראיות לכאורה ונושא זה אינו במחלוקת. השאלה היא אפוא אם הוכח פוטנציאל חילוט. בעניין זה קובע סעיף 36א(ב) לפקודת הסמים כי משהכריז בית המשפט על הנאשם כ"סוחר סמים", אזי "יצווה בגזר הדין כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש של הנידון שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם כן סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט". נקודת המוצא היא אפוא חילוט, ולצורך הימנעות מכך נדרש בית המשפט לנימוקים מיוחדים. המונח רכוש "שהושג בעבירה של עסקת סמים" מוגדר בסעיף 31(6)(א)

לפקודת הסמים על דרך קביעת חזקה כמפורט להלן:

"קבע בית המשפט לפי סעיף 36א(ב) שנידון הוא סוחר סמים -

(א) כל רכוש של אדם כאמור, ורכוש של בן זוגו ושל ילדיו אשר טרם מלאו להם עשרים ואחת שנים, וכן רכוש של אדם אחר שהנידון מימן את רכישתו או העבירו לאותו אדם ללא תמורה, ייראה כרכוש של הנידון שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם כן הוכיח הנידון אחד מאלה:

(אא) האמצעים להשגת הרכוש היו חוקיים;

(בב) הרכוש הגיע לידי או לידי בעליו לא מאוחר משמונה שנים שקדמו ליום הגשת

כתב האישום בשל העבירה שעליה נדון;

(ב) כל רכוש שנמצא בחזקתו או בחשבונו של הנידון ייראה כרכוש שלו אלא אם כן הוכיח שהרכוש הוא של זולתו, שאינו אחד האנשים המפורטים בפסקה (א). (ההדגשות שלי - י"ט)

13. העולה מהוראות אלו הוא כי מי אשר הוכרז סוחר סמים, רואים את כל רכושו (ושל בני משפחתו כמפורט בסעיף) וכן רכוש שנמצא בחזקתו, כרכוש שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם הוכיח כי השיג את הרכוש בדרך חוקית, או שקיבלו לידי לפחות שמונה שנים טרם הגשת כתב האישום. על המאשימה להוכיח את תחולתה של החזקה ברמה של מעבר לספק סביר, אך הנאשם יכול לסתור אותה תוך עמידה במאזן הסתברות (ע"פ 4496/04 מוחמד עלי מחאג'נה נ' מדינת ישראל (11.9.2005)).

14. בכתב האישום עותרת המבקשת להכריז על הנאשם סוחר סמים. המשיב לא התייחס לכך, אך דומה שהסיכויים שכך יקבע בהליך העיקרי ממשיים. לפי סעיף 36א(ב) לפקודת הסמים נאשם יוכרז סוחר סמים אם הורשע "בעבירה של עסקת סמים והוכח לו כי הנידון הפיק רווח מעבירה של עסקת סמים או שהיה אמור להפיק רווח מעבירה כאמור". העבירה בה מואשם המשיב מקיימת הגדרה זו, וכאמור, קיימות ראיות לכאורה בעניינה. ביחס לאפשרות שייקבע כי המשיב היה אמור להפיק רווח מהעבירה, אפנה לכמות הסמים שנתפסה המקימה "חזקה שבעובדה, שמקורה בשכל הישר ובנסיון החיים, כי החזקת הסם, לא נעשתה לידי שמיים ולא לצרכי צדקה, אלא לצורך הפקת רווח, ומכאן, שיש לראות את הנידון, כמי שהיה אמור להפיק רווח מביצוע העבירה" (ת"פ 4720/02 מדינת ישראל נ' עבד אל רחמן תאפל (16.5.2005); כב' השופט עמית; כן ראו דנ"פ 10402/07 מטיס נ' מדינת ישראל (29.1.2008)). לכך יש להוסיף כי אין מחלוקת שהרכוש בו עסקין שייך למשיב או לזוגתו (או בבעלות משותפת), ומשכך התקיימו התנאים המנויים בסעיף 31(6)(א).

15. סיכומו של דבר. העובדות שעל המבקשת להוכיח לצורך חילוט הרכוש בהליך העיקרי הוכחו לכאורה. הכדור עובר אפוא למגרשו של המשיב (או הטוען לזכות) אשר יידרש במסגרת ההליך העיקרי לסתור את החזקה שעובדות אלו מקימה. אפנה אפוא לבחון את הראיות שהביא המשיב בעניין זה.

רכב הפורד

16. כאמור, לחברת מימון ישיר משכון על רכב זה, ואף מונה כונס לצורך מכירתו. המבקשת אינה חולקת על היותה של מימון ישיר "טוען לזכות" בתם לב. היא אף מסכימה שהליך המכירה יתבצע באמצעות הכונס, בכפוף לסייגים שצינה ביחס לתמורה העודפת לאחר המכר. משכך, בקשתה בסיכומים לתפיסת הרכב מעוררת קושי, והיא נוגדת אף את ההסכמה שבין הצדדים. הליך מכירת רכב זה אמור להתבצע על ידי ההוצאה לפועל, באמצעות כונס הנכסים שמונה, תוך שנרשמה התחייבות מימון ישיר להימנע מהגעה להסכמה כלשהי עם המשיב ללא הסכמת המבקשת. בכפוף לכך הבקשה בעניין רכב הפורד, נדחית.

רכב האודי

17. רכב זה רשום במשרד הרישוי על שם אשת המשיב. כידוע, הרישום במשרד הרישוי אינו קובע את הבעלות ברכב, אלא מדובר ברישום דקלרטיבי בלבד (רע"א 5379/95 סהר נ' **בנק דיסקונט** פ"ד נא(4) 464, 473; רע"א 7161/08 **המוסד לביטוח לאומי נ' הראל חברה לביטוח בע"מ** (2.6.2011)) בכל מקרה, המשיב אישר שמדובר ברכב בבעלות משותפת לו ולאשתו, והאחרונה לא הגישה תצהיר או תגובה כלשהי. כן אציין שבכל מקרה, סעיף 31(6)(א) לפקודת הסמים רואה ברכוש בן הזוג כרכושו של הנידון שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם הוכח שנרכש באמצעים חוקיים (או שהגיע לרשותו לפני יותר משמונה שנים, עובדה שאינה רלוונטית לענייננו). המשיב טוען כי רכש את הרכב מכספי הלוואה אותה החזיר בתשלום של ₪ 4,000 בחודש, באמצעות הפחתה ממשכורתו. אכן, על פני הדברים מדובר בכסף אשר ניתן להתחקות אחר עקבותיו, ואולם המשיב לא הציג תלושי שכר להראות שאכן כך שולמה ההלוואה. יתרה מזו, המבקשת מפנה לכך שבדיקת הפקדת שכרו לחשבון הבנק אינה מגלה שינוי כלשהו בתקופת ההלוואה, אלא תשלום קבוע יחסית, והדבר אינו מתיישב עם טענתו. כמו כן טוענת היא שחלק גדול של ההלוואה נפרע בהפקדות מזומן בסכום מצטבר של ₪ 57,000, וכי לחשבון המשיב הועברו בסמוך לכך סכומי כסף במזומן בסך של ₪ 72,000, אשר לא ניתן להם הסבר משכנע. המבקשת מוסיפה וטוענת שהמשיב רכש שני רכבי יוקרה (רכב זה ורכב הפורד) בהלוואות המחייבות החזר של ₪ 7,000 בחודש, בתוספת החזר משכנתא (על דירה בה הם אינם מתגוררים עדיין), כאשר הוא ואשתו משתכרים 12,000 בחודש בלבד. המבקשת טוענת כי שכר חודשי זה אינו מתיישב עם מימון רכבים אלו באמצעים חוקיים בלבד. עוד טוענת היא שהוכחה הפקדה מצטברת משך מספר שנים, של מעל ל-600,000 ₪ במזומן, לחשבון הבנק של אשת המשיב, לגביה לא ניתן הסבר משכנע.

18. בשים לב לטיעונים אלו, דעתי היא שהוכח פוטנציאל חילוט לכאורה שדי בו לצורך הענקת סעד זמני. כאמור, אשת המבקש לא הגישה תגובה, ולא מסרה עמדה. המשיב הוא הבעלים של הרכב במשותף עם רעייתו. הגם שהרכב מומן באמצעות הלוואת בנק, השאלה אם ההלוואה הוחזרה מאמצעים חוקיים אינה נקיה מקשיים, וזאת לכל הפחות. לכך יש להוסיף את סכומי המזומן הגבוהים שהופקדו בחשבון אשת המשיב ללא הסבר משכנע לעת הזו. אכן, המשיב טען כי קיבל כספי פיצויים, ואולם הדבר לא הוכח בשלב זה ולא הוצגו מסמכים לתמיכה. לעת הזו קשה אפוא לומר שהסיכוי לסתור את החזקה גבוה, וזאת בהביאי בחשבון את הראיות שהציגה המאשימה בנושא כמפורט לעיל. אזכיר כי על המשיב לסתור את החזקה ברמה של מאזן הסתברויות, ולא רק להטיל ספק בראיות המאשימה (ע"פ 5680/15 **סעיד נ' מדינת ישראל** (27.10.2015); פסקה 6). סיכומי של דבר. לאור הראיות שהובאו, מסקנתי היא שפוטנציאל החילוט הוכח ברמה הנדרשת בשלב זה - ראיות לכאורה.

חשבון הבנק של אשת המשיב

19. המבקשת ביקשה בסיכומיה להורות על הקפאת כל פעילות החשבון, ואילו המשיב טען שאין סמכות לעשות כן בשל כך שהחשבון אינו שייך למשיב. בעניין זה ביקשתי את תגובת הצדדים, כיצד מתיישבות עמדותיהם אלו עם ההסכמה שהושגה בנושא חשבון זה. המבקשת הודיעה כי בקשתה בעניין זה מצומצמת אך לפיקדון המצוי בחשבון, וזאת כאמור בהסכמת הצדדים. המשיב טען כי דומה שהמבקשת שגתה בסיכומיה שכן הנושא כבר נידון על פי הסכמת הצדדים.

20. אכן, נושא זה נידון בעבר והצדדים הסכימו על המשך הקפאת תכנית החיסכון שבחשבון (ושחרור חשבון העו"ש בתנאים שציינו) ומשכך לא נדרשת החלטה אופרטיבית בנושא. עם זאת, ראיתי להעיר שאינני מקבל הטענה בדבר חוסר הסמכות לחילוט (סופי) של חשבון זה שהרי רכושו של בן הזוג נחשב על פי סעיף 31(6)(א) "כרכוש של הנידון שהושג בעבירה של עסקת סמים" והנטל עובר אל הטוען לזכות להוכיח מימון מאמצעים חוקיים. כאמור, הוכח שבחשבון זה הופקדו כספי מזומן בהיקפים משמעותיים לאורך זמן, ללא הסבר משכנע בשלב זה, ואזכיר שאשת המשיב לא הגישה תגובה וכלל לא התנגדה לבקשה. משכך, הוכח פוטנציאל חילוט אף ביחס לחשבון זה ואולם, כאמור, דברים אלו נאמרים למעלה מהדרוש לאור הסכמות הצדדים בנושא הסעד הזמני.

הסעד הראוי

21. כאמור, בשל חזקת החפות וזכות הקניין, על בית המשפט לבחון אפשרות להשיג את תכלית הסעד הזמני באמצעי דרסטי פחות מאשר תפיסתו. המשיב הסכים להמשך המצב הקיים ביחס לכל הרכוש, זולת רכב האאודי (וביחס לרכב הפורד דחיתי כאמור הבקשה). ביחס לרכב האאודי, סברתי כי ניתן להשיג את תכלית הסעד הזמני באמצעי דרסטי פחות מתפיסתו ואף ממכירתו והעברת חלק מהתמורה לאשת המשיב. ראוי לדעתי לאפשר למשיב ואשתו למסור ערבויות שיבטיחו את חילוט הרכב באם בית המשפט יורה על חילוטו בסוף ההליך, תוך מתן אפשרות להמשיך לעשות בו שימוש עד סיום ההליך (ראו בהשוואה בש"פ 6817/07 **מדינת ישראל נ' סיטבון** (31.10.2007)).

22. סיכומי של דבר שאני מורה כדלקמן:

א. בהסכמת המשיב אני מורה כי אופנוע מ.ר. 65295201 ימשיך להיות מוחזק על ידי המשטרה עד החלטה סופית בנושא החילוט. לא ראיתי להורות על מכירתו בשלב זה, וזאת בשל השלב בו מצוי התיק, והאפשרות הסבירה שבתוך זמן קצר יוכרע הנושא סופית.

ב. בהסכמת המשיב אני מורה כי הכסף המזומן והטלפונים הניידים ימשיכו להיות מוחזקים בידי המשטרה עד החלטה סופית בנושא החילוט.

ג. בהסכמת המשיב אני מורה על המשך הקפאת החשבונות מספר 72920/17 (בנק לאומי) וכן 691571 (בנק פועלים) עד החלטה סופית בנושא החילוט.

ד. לאור הסכמת הצדדים, אני מורה על המשך הקפאת תכנית החיסכון בחשבון מספר 209517 (בנק פועלים) על שם אשת המשיב, וזאת עד החלטה סופית בנושא החילוט.

23. ביחס לרכב האאודי מ.ר. 7670053, הרי שלא צוין ערכו כיום, אך הוא נרכש לפני שלוש שנים בסך של 150,000 ₪. משכך, אני מעריך את שווי כיום לצורך בקשה זו בסך של 90,000 ₪. בעניין זה אני מורה כי באם יעמדו המשיב ורעייתו בתנאים שיפורטו להלן בתוך 7 ימים, יוותר הרכב בחזקת הבעלים הרשום (אשת המשיב) עד החלטה אחרת. לא יקוימו התנאים עד מועד זה, תוכל המבקשת, באמצעות משטרת ישראל, לתפוס את רכב האאודי ולהחזיקו עד החלטה סופית בנושא החילוט (ראו למשל ע"פ 5680/15 סעיד נ' מדינת ישראל (27.10.2015)).

24. ואלו התנאים לשחרור רכב האאודי:

א. ההחלטה בדבר איסור דיספוזיציה ברכב תוותר על כנה.

ב. ככל שהאיסור שבסעיף א' לא נרשם במשרד הרישוי, יירשם עיקול על הרכב במשרד הרישוי לטובת מדינת ישראל.

ג. ייערך ביטוח מקיף לרכב לתקופה של שנה מהיום, במלוא שווי, אשר ישועבד לטובת המדינה.

ד. יופקד סך של 20,000 ₪ וכן אשת המבקש תחתום על התחייבות עצמית בסך 70,000 ₪ לאפשר את חילוט הרכב באם כך ייקבע בהליך העיקרי.

המבקשת תביא תוכן החלטה זו לידיעת אשת המשיב, הגב' סנדרה אברג'יל, ללא דיחוי.

המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, א' שבט תשפ"א, 14 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.